

Dvojna IGRA

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA (KONČNO) UPRIZORILLO IGRO, KI NI NAMENJENA NAJMLAJŠEMU OBČINSTVU. LOVE DOLLS.

Piše **Andrej Jaklič**

Kjer se začne gola koža, tam za otroške oči pade zavesa. Spet se odgrne, ko v parterju na sedežih za tri sedijo po dve odrasli osebi. In ... nazadnje le dobijo tisti del repertoarja, ki odstopa od preverjene rdeče niti otroškosti in mladinskosti ter nagovarja vse, ki lutkovni medij ne dojemajo prav nič generacijsko pristransko. Res je, zgodovina ni povsem brez takšnih projektov, so pa zelo redki, še posebno v tako radikalni oziroma neposredni obliki.

Takole: Love Dolls, koprodukcija Lutkovnega gledališča Ljubljana in nizozemske Duda Paiva Puppetry and Dance, je radikalni vsebinski obrat, ki se ne boji ne uga-jati prevladujočemu ciljnemu občinstvu, še manj pa zdirjati naravnost v prostor eroticizma, perverzije, fetišizma, različnih spolnih praks ... Pomislek, zakaj je ravno to, eroticizem, prvo in ključno, kar lutke dela »za odrasle«, tukaj ni na mestu, saj je to vendarle začetni od tovrstnih projektov, ki mu bodo, upam, resnično sledili tudi drugi.

Dve stvari se motata po glavi, ko se lutkovno gledališče sreča z dokaj trdo erotiko. Prva so orgiastično blaznenje animatorjev in animiranih, kipeča nebrzdana seksualna energija, vse možne perverzije ..., skratka popolna prevlada dionizične nad apolonično energijo. Druga pa je pretapljanje vse te energije v dramske relacije, torej prelivanje v dialoge, pa naj gre za verbalno katarzo erotičnih pasaž, odkrito govorjenje o spolnosti ali zgolj za robato klevetanje.

Love Dolls zasedajo mesto v prvem polju. Zgodba o paru na začetku ljubezenskega razmerja, ki se pod sladko pezo potešitve

LOVE DOLLS

Scenarij, režija, likovna zasnova Duda Paiva, glasba Allan Segall, video Hans C. Boer, igrajo Miha Arh, Polonca Kores, Maja Kunšič, Iztok Lužar, Gasper Malnar, Martina Maurič Lazar, Augusto Valença.

znajde v grajski dvorani, je razen odpetih songov ekscentričnega lastnika in njegovih nočnih prijateljev praktično brez dialogov.

Nič zato, zgodba je kristalno jasna in zato tudi v izhodišču že rahlo poplitvena – mi »od spodaj« bomo obema, predvsem njemu, pokazali, kaj je prava spolnost, kaj je resnični užitek, kaj je to, kar onadva skrivata v sebi, mi pa živimo.

Okej, brez nadaljnega vsebinskega kompliciranja, prepletanja zgodb in ustvarjanja kompleksnejših situacij, ki jih prinese soočenje takšnih in drugačnih, tudi takšna zgodba je še vedno dinamična in zelo gledljiva. Vsak od animatorjev namreč nosi še svojega penastega dvojnika, ki se vdaja tako svojemu gospodarju kot dvojnikom drugih tovarišev v pohujšanju.

In ko medse dobijo čistega, svežega, rahlo prestrašenega in simpatičnega mlad(en)iča, se lahko ples res dobro razvivi. Najbolj provokativno seveda ostane skrito za zaveso, radikalno jasna pa je »zasaditev« roga prišleku, ki se je prišel poigrat z nasprotnim spolom. Zloraba, užitek, homoerotični »coming out«, zgolj ironija seksualne perverzije? Ni pomembno, gre za to, da je bilo nekaj od tega fantu z-

lo všeč, saj je svoje (že bivše?) dekle na hitro odstranil iz vidnega polja.

Pa smo spet pri tistem od prej, poplitvenem. Najprej, ker metafora zgodbe v svoji premočrtnosti ni dovolj dosledna. Odpira seveda številne pomenske rokave, jasno pa na njih ne odgovori ali pa to tudi noče. Posledica je, da v uprizoritvenem stilu naenkrat postane niti ne preveč radikalna, sploh v pomenu eksplicitnosti, poltenosti in perverzije, enako je, kar zadeva vsebino. Razkrivanje dvojne človekove narave, okej, spolna dezorientiranost oziroma demokracičnost, tudi nič novega, sploh ker ju ne problematizira, ampak zgolj ilustrira ... Kjer Love Dolls res prebija, je hkratna, dvojna igra in animacija igralskega ansambla. Vzoredno vodenje figure in lastne igralske prezence je prepričljivo, samo po sebi dovolj pomenljivo in duhovito odigrano, da zadošča za stalen visok ritem predstave, vrhunec pa nedvomno dosega v skupinskih prizorih in posameznih samonanašajočih se solo pasažah. Predvsem z učinkovito, dodelano in duhovito rabo igralskega in animatorskega »materiala« je Love Dolls presežek. Za drugo, sploh tisto za odrasle ... pa verjetno prihodnjič. ■